

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobkyně: Š. N.

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem 225 08 Praha 5, Křížová 25

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 16. 2. 2021, o invalidním důchodu,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 16. 2. 2021, č. j. X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla námitky žalobkyně a potvrdila své rozhodnutí ze dne 10. 11. 2020, kterým žalobkyni zamítla žádost o změnu výše invalidního důchodu podle ust. § 41 odst. 3 a pro

Shodu s prvopisem potvrzuje

nesplnění podmínek ust. § 39 odst. 2 písm. b) a c) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Ostravě ze dne 19. 10. 2020 je žalobkyně nadále invalidní pro invaliditu I. stupně.

2. Proti shora uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně včasnou žalobu. V ní uvedla, že před 16 roky onemocněla rakovinou jazyka, byla jí odebrána menší část pravé půlky jazyka. Už tehdy špatně mluvila a mělo to dopad na její psychiku. V prosinci 2019 se nemoc vrátila a v lednu 2020 podstoupila náročnou operaci, kdy jí byla odoperována levá strana jazyka, špička jazyka a uzliny na krku. Žalobkyně špatně komunikuje, s obtížemi polyká, nedokáže rozmělnit jídlo, často se dusí a některá jídla nedokáže vůbec sníst, nekontrolovatelně jí tečou sliny a má omezenou mimiku rtů, při mluvení křivý dolní ret. V důsledku špatné psychiky se vyhýbá lidem, aby s nimi nemusela mluvit. Je v péči psychologa, psychiatra a onkologa. Krátce navštěvovala i logopedii. Dodala, že má v péči postiženou dceru a je samoživitelka.
3. Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 16. 2. 2021, č. j. X, připojeným posudkovým spisem žalobkyně vedeným u Okresní správy sociálního zabezpečení Ostrava a posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále jen „PK MPSV ČR“) v Ostravě a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
4. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z posudkového spisu žalobkyně vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobkyně byla uznána invalidní pro invaliditu I. stupně od 5. 5. 2014. Dne 19. 8. 2020 podala žalobkyně žádost o zvýšení invalidního důchodu. Na základě této žádosti byl její zdravotní stav posouzen lékařem pověřeným vypracováním posudku pro Okresní správu sociálního zabezpečení Ostrava dne 19. 10. 2020 se závěrem, že je invalidní podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, přičemž jde nadále o invaliditu I. stupně. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla pracovní schopnost žalobkyně o 40 %, přičemž rozhodující příčinou tohoto dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu bylo postižení uvedené v kapitole V, položce 4c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Následně podle tohoto posudku vydala žalovaná rozhodnutí ze dne 10. 11. 2020, podle něhož žalobkyni náleží nadále invalidní důchod pro invaliditu I. stupně. Proti uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně námitky a v rámci řízení o těchto námitkách přezkoumal její zdravotní stav lékař České správy sociálního zabezpečení Ostrava dne 1. 2. 2021 a podle jeho posudku rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně bylo postižení uvedené v kapitole V, položce 4c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které stanovil míru poklesu pracovní schopnosti 40 %. Následně o těchto námitkách žalobkyně rozhodla žalovaná žalobou napadeným rozhodnutím.
5. Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností, je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek od PK MPSV ČR, pracoviště Ostrava, která je k podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění. Z posudku této komise krajský soud zjistil, že vycházela při jeho vypracování ze zdravotní dokumentace praktické lékařky MUDr. M. M. a jejího nálezu ze

dne 18. 3. 2020, propouštěcí zprávy z Fakultní nemocnice Ostrava ze dne 1. 2. 2020, rehabilitace MUDr. Š. z roku 2018, lékařské zprávy MUDr. O. R., Ph.D. ze dne 7. 1. 2020 a 15. 1. 2020, vyšetření MUDr. Z. S. ze dne 7. 1. 2020, rehabilitace MUDr. J. V., Ph.D. z roku 2017, chirurgie MUDr. M. P. z roku 2018, chirurgie MUDr. T. C. z roku 2018, psychologa MUDr. P. ze dne 29. 4. 2020 a 25. 6. 2020, logopedie Mgr. V. ze dne 29. 6. a 8. 7. 2020, psychologie MUDr. C. ze dne 26. 1. 2021, stomatologie MUDr. Š. ze dne 16. 6. 2020, MUDr. K. ze dne 1. 9. 2020, lékařské zprávy MUDr. R. Ph.D. ze dne 3. 10. 2020 a kliniky ústní, čelistní a obličejové chirurgie Fakultní nemocnice Ostrava MUDr. J. B. ze dne 14. 5. 2021. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí 16. 2. 2021 je podle posudkové komise depresivní porucha středně těžká bez dosažení kvalitní remise. Toto zdravotní postižení hodnotila posudková komise podle kapitoly V, položky 4c, přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., podle které stanovila míru poklesu pracovní schopnosti 40 %. Dodala, že tento stav neodpovídá položce vyšší, neboť nejde o těžké funkční postižení během roku s poruchou osobnosti apod. Na tomto závěru setrvala posudková komise i ve svém doplňujícím posudku ze dne 21. 9. 2021, ve kterém poukázala na zcela shodná posudková hodnocení vypracovaná, jak posudkovým lékařem okresní správy sociálního zabezpečení, tak i České správy sociálního zabezpečení. Žalobkyně je neschopna těžké fyzické a psychické práce ve stresovém prostředí; doporučena je jí práce v administrativních profesích s využitím svého vzdělání a zkušeností.

6. Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu. Přitom dospěl k závěru, že žalobkyně k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí 16. 2. 2021 byla nadále invalidní pro invaliditu I. stupně. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění je totiž pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Podle odst. 2 téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu I. stupně, jestliže poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu II. stupně a jestliže poklesla nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu III. stupně. Pokles pracovní schopnosti u žalobkyně činil 40 % a tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku PK MPSV ČR pracoviště Ostrava, o jehož úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. Posudková komise posuzovala zdravotní stav žalobkyně ve složení z posudkového lékaře a dalšího lékaře – psychiatra a zdravotní stav žalobkyně hodnotila stejně jako lékař Okresní správy sociálního zabezpečení Ostrava i České správy sociálního zabezpečení Ostrava. PK MPSV ČR uvedla jako rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně smíšeně úzkostně depresivní poruchu středně těžkou, přičemž toto zdravotní postižení podřadila pod kapitolu V, položku 4c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., podle které stanovila míru poklesu pracovní schopnosti ve výši 40 %. Toto hodnocení je naprosto shodné s předchozími posudky posudkových lékařů vypracovanými pro Okresní správu sociálního zabezpečení i Českou správu sociálního zabezpečení v Ostravě. K uvedenému krajský soud dodává, že posouzení míry poklesu pracovní schopnosti a stanovení dne vzniku invalidity je otázkou odbornou, medicínskou a rozhodnutí soudu tak závisí

především na odborném lékařském posouzení. Správní soud si proto nemůže učinit úsudek o této otázce sám, stejně tak si tento úsudek nemůže udělat sama žalobkyně. Je třeba zdůraznit, že posouzení podřaditelnosti zdravotního stavu žalobkyně pod korespondující ustanovení vyhlášky, tzn. zhodnocení zdravotního stavu, určení rozhodujícího zdravotního postižení a přepočet procentní míry poklesu pracovní schopnosti soud neprovádí, protože jde právě o ten typ odborné úvahy, jíž soud, který nedisponuje potřebnými medicínskými znalostmi z oboru posudkového lékařství, nečiní sám, ale vychází z důkazu posudkem posudkové komise. Při objektivním hodnocení zdravotního stavu žalobkyně posudkovou komisí pro účely zvýšení invalidního důchodu nelze brát v úvahu to, že žalobkyně svá zdravotní postižení subjektivně vnímá jako těžší nebo, že by je zařadila do jiné kapitoly přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., než jak je vyhodnotili a zařadili posudkoví lékaři (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 3. 2018 č.j. 6 Ads 23/2018 – 37). Posudek PK MPSV ČR ze dne 22. 6. 2021 i doplňující posudek téže posudkové komise ze dne 21. 9. 2021 byl vypracován pro účely tohoto přezkumného soudního řízení dostatečně přesvědčivě a úplně, přičemž i sama žalobkyně u ústního jednání soudu dne 25. 11. 2021 uvedla, že jí není známa žádná jiná zdravotní dokumentace, kterou by posudková komise při podání svého posudku nehodnotila a která by mohla mít podstatný vliv na posouzení příčiny jejího dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a poklesu pracovní schopnosti. Zároveň též uvedla, že v posudku je vyčerpávajícím způsobem uveden výčet jejich zdravotních omezení a onemocnění.

7. Jelikož u žalobkyně k datu 16. 2. 2021 šlo nadále o invaliditu I. stupně, žalovaná nepochybila, když napadeným rozhodnutím námitky žalobkyně zamítla a zároveň potvrdila své rozhodnutí ze dne 16. 2. 2021.
8. Na základě výše uvedeného krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu žalobkyně zamítl, neboť není důvodná.
9. Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně v řízení úspěšná nebyla a žalovaná na jejich náhradu nárok ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s. ř. s. a ust. § 118d zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nebo jeho zástupce nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 25. listopadu 2021

JUDr. Petr Indráček

samosoudce

[Zadejte text.]

Shodu s prvopisem potvrzuje